

Sygn. akt III Cz 2037/17

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Andrzej Dyrda

Sędziowie: SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

SO Anna Hajda

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2018 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko dłużnikowi R. M. (M.)

o nadanie klauzuli wykonalności na następcę prawnego

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrzu

z dnia 30 czerwca 2017 r., sygn. akt VIII Co 806/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Anna Hajda SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion-Hajduk

Sygn. akt III Cz 2037/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności na następcę prawnego. W uzasadnieniu wskazał, że przedłożone przez wnioskodawcę dokumenty nie spełniały wymogów z art. 788§1 k.p.c., gdyż nie można jednoznacznie przyporządkować wykazu wierzytelności do żadnej z umów ani aneksu. Wątpliwości Sądu wzbudził zarówno fakt przejścia uprawnień, jak i ich przeniesienia na wnioskodawcę.

Zażalenie na to postanowienie złożył wnioskodawca, domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania celem nadania klauzuli wykonalności zgodnie z wnioskiem, zasądzenia na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania klauzulowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Zarzucił naruszenie art. 788§1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że wnioskodawca nie wykazał przejścia uprawnień. Wywodził, że na przedłożonych dokumentach widnieje pieczęć notariusza oraz podpisy osób występujących przy danej czynności. Klauzula notariusza została trwale połączona z umową przelewu wierzytelności, zatem notarialne poświadczenie podpisów złożonych na umowie odnosi się nie tylko do umowy, ale również załączników. Przedłożone dokumenty wypełniały więc przesłanki określone w art. 788§1 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 788 § 1 k.p.c., jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu przeszły na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

W świetle przywołanej powyżej regulacji prawnej jedyną przesłanką warunkującą nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień z dotychczasowego na nowego wierzyciela jest wykazanie i udokumentowanie tego przejścia za pomocą ściśle określonych środków dowodowych, jakimi są dokument urzędowy lub prywatny z podpisem urzędowo poświadczonym. Oznacza to, że dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym muszą być wykazane wszystkie elementy, od których w świetle okoliczności wynikających z treści wniosku i dołączonych doń dokumentów – prawo uzależnia dojście następstwa prawnego do skutku, a w postępowaniu klauzulowym sąd ocenia tylko te dokumenty pod względem formalnym. Dokumenty te mogą być przy tym złożone w odpisach uwierzytelnionych przez adwokata lub radcę prawnego w trybie art. 129§3 k.p.c.

W tym aspekcie zaznaczenia wymaga, że niewątpliwie zasadnicza treść umowy nie wskazuje na konkretne wierzytelności podlegające przeniesieniu. Prawa te zostały dokładniej określone w załączniku (k. 22-23 akt), który - w przeciwieństwie do umowy przelewu wierzytelności z 5 maja 2016 roku – nie został sporządzony w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi. Jego treść nie została opatrzona podpisami. Karty wyciągu z załącznika zawierające informacje na temat wierzytelności i osoby dłużnika – opatrzone jedynie parafami – nie zostały opisane. Nie sposób było ich zatem przyporządkować do zawartej umowy przelewu wierzytelności. Z załączonej do wniosku klauzuli poświadceniowej notariusza (obejmującej poświadczenie „powyższych” podpisów na „niniejszym” dokumencie) nie wynika przy tym wprost jakiego dokumentu dotyczy. Ocenę taką uniemożliwia też sposób przedłożenia dokumentów – wszak wyciąg z załącznika precyzujący przenoszone wierzytelności złożono za klauzulą notariusza.

Żaden z przepisów nie pozwala nadto na usunięcie takich wątpliwości w drodze zapewnienia radcy prawnego, czy też jego oświadczenia złożonego przy okazji dokonania czynności w trybie 129§2 k.p.c. Wszak radca prawny może jedynie poświadczyć zgodność odpisu z oryginałem dokumentu, nie ma natomiast uprawnień do wiążącego na gruncie art. 788§1 k.p.c. wyjaśniania wątpliwości dotyczących zakresu poświadczenia dokonanego przez notariusza.

Sąd Okręgowy konsekwentnie stoi na stanowisku, że wymóg z art. 788§1 k.p.c. dotyczący formy dokumentującej przejście uprawnień dotyczy wszystkich elementów czynności, w następstwie której nastąpiła zmiana wierzyciela. Skoro zatem treść załącznika została wyłączona poza podpisaną treść umowy, skarżący był zobligowany do przedłożenia również załącznika z urzędowo poświadczonymi podpisami osób zawierających umowę.

Tym samym brak było podstaw do uznania aby wnioskodawca przedłożył do akt dokumentację spełniającą wymogi z art. 788 § 1 k.p.c. warunkującą nadanie klauzuli wykonalności. Podkreślenia wymaga, że omawiany tryb pozwala na uzyskanie tytułu wykonawczego w uproszczonym trybie, a zatem dokumentacja podlegająca badaniu sądu powinna być jednoznaczna.

Konkludując, w rozpoznawanej sprawie brak było podstaw do uznania aby wnioskodawca wykazał następstwo prawne względem pierwotnego wierzyciela w trybie art. 788§1 k.p.c.

Dlatego Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne, a to na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397§2 k.p.c. i art. 13§2 k.p.c.

SSO Anna Hajda SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion – Hajduk